

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010159
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010159.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obvinenému G. H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 18. februára 2015 prejednal sťažnosť obvineného G. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.februára 2015, sp. zn. 1T/12/2015 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obvineného G. H. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa písomný sľub obvineného G. H. na nahradenie jeho väzby písomným sľubom n e p r i j í m a.

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa návrh obvineného G. H. na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka n e p r i j í m a.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10.februára 2015, sp. zn. 1T/12/2015 podľa § 238 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 79 ods. 2 Tr. por. ponechal obvineného G. H. vo väzbe z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pre ktorý bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0Tp/98/2014, zo dňa 15.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tpo/39/2014, zo dňa 3.12.2014, pretože dôvod jeho väzby naďalej trvá a podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zároveň žiadosť obvineného G. H. o prepustenie z väzby na slobodu z rovnakých dôvodov zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate s poukazom na to, že doposiaľ vo veci vykonané dôkazy odôvodňujú nielen podozrenie, ale aj právny záver, že skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie a pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, bol spáchaný, vykazuje zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., tiež dôvodné podozrenie, že ho spáchal obvinený G. H. a že z jeho povahy, zo spôsobu, akým bol spáchaný i z okolností charakterizujúcich osobu obvineného a jeho správanie je naďalej daná odôvodnená obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, teda z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a tiež aj odôvodnený záver, že väzba obvineného G. H. aj po podaní obžaloby je stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Proti tomuto uzneseniu dňa 10.februára 2015 ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený G. H. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že na slobode už bude viesť riadny život, pretože má pravidelný príjem, ktorý postačuje na úhradu jeho bývania aj vyživovacej povinnosti, má prisľúbenú aj trvalú prácu s mesačným platom 750 Eur s možnosťou týždenného vyplácania mzdy a chce riešiť tiež protialkoholické liečenie. K spáchaniu prečinu sa pritom priznal a oľutoval svoju chybu, dobrovoľne sa pričínil o náhradu škody. Navrhol preto zrušiť napadnuté uznesenie a prepustiť ho na slobodu, alebo alternatívne väzbu nahradiť písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 17. februára 2015, na neverejnom zasadnutí dňa 18. februára 2015 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Obvinenému G. H. bolo zákonným spôsobom vznesené obvinenie a bola na neho podaná obžaloba pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák..

V súvislosti s týmto trestným stíhaním bol obvinený G. H. uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0Tp/98/2014 zo dňa 15.novembra 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.decembra 2014, sp. zn. 3Tpo/39/2014, vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por. dňom 14.novembra 2014 o 02.30 hod.

Zabezpečené a vykonané dôkazy v prípravnom konaní (vrátane úplného priznania obvineného) v rovine závažného podozrenia a zároveň rozumnej istoty odôvodňujú naďalej podozrenie, že skutok, pre ktorý je obvinený G. H. stíhaný a bola na neho podaná obžaloba, bol spáchaný, že vykazuje zákonné znaky stíhaného trestného činu, ako aj dostatočne odôvodňuje podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, preto záver okresného súdu vyjadrený v tomto smere v napadnutom uznesení je vecne správny.

Konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali obavu z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktoré boli dôvodom pre vzatie obvineného do väzby a ktoré boli vyvedené na podklade existencie dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal stíhaný skutok, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, z jeho povahy, zo spôsobu, akým mal byť skutok spáchaný a najmä tiež z okolností negatívne charakterizujúcich obvineného i jeho správanie, sa rovnako v priebehu trestného stíhania nezmenili tak, ako na to dôvodne poukázal i okresný súd v napadnutom uznesení. Dôvodnosť podozrenia, že obvinený G. H. spáchal trestný čin, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. je na podklade doteraz vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré v napadnutom uznesení vecne správne poukázal okresný súd, naďalej jednoznačne daná. Za súčasného stavu vykonávania dôkazov krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zánik dôvodov preventívnej väzby obvineného stanovených podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.. Od predchádzajúceho rozhodnutia o väzbe obvineného už citovaným uznesením sudcu pre prípravné konanie nenastala totiž žiadna podstatná zmena v konkrétnych skutočnostiach odôvodňujúcich obavu z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Obava uvedená v tomto dôvode väzby, teda z pokračovania v trestnej činnosti, je stále reálna vzhľadom na povahu stíhaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., vzhľadom na spôsob, akým mu mal byť skutok spáchaný i na z toho vyplývajúce negatívne hodnotenie osoby obvineného G. H. a jeho správania, na ktoré okresný súd vecne správne poukázal v napadnutom uznesení. Obava z pokračovania v trestnej činnosti naďalej vyplýva predovšetkým zo skutočnosti, že obvinený len v období posledných štyroch rokov bol štyrikrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch pre prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák. nepodmienečnými trestami odňatia slobody, ktoré si aj vykonal - posledný z nich 6.mája 2014 a navyš teraz prejednávaný prečin mal spáchať nielen približne 6 mesiacov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu tiež pre trestný čin majetkovej povahy, ale navyš v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/116/2014 zo 16.októbra 2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.. Pritom je zrejme, že obvinený, ktorý pri výsluchoch síce uvádza miesto trvalého i prechodného pobytu je reálne tzv. bezdomovec bez preukázateľného primeraného zdroja svojej obživy, bol v období posledných dvoch rokoch mnohokrát postihovaný za priestupky nielen majetkovej povahy, ale aj za priestupky súvisiace s jeho spôsobom života spojeným s nadmerným požívaním alkoholických nápojov (napriek tvrdeniam o záujme o protialkoholické liečenie sa v skutočnosti tomuto nepodrobuje), sa nepoučil z predchádzajúcich odsúdení, má sklony k požívaniu alkoholických nápojov, pričom protiprávneho konania majetkovej povahy sa mal dopustiť opakovane po jeho predchádzajúcich odsúdeniach aj za obdobné protiprávne konania (i postihnutia za priestupky rovnakého charakteru), čo u neho obavu z pokračovania zväzňuje.

Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti jednotlivito i v ich súhrne, najmä však skutočnosť, že konkrétne dôvody väzby obvineného tak, ako sú uvedené v uznesení o vzatí obvineného do väzby, sa nezmenili, je väzba obvineného G. H. z už uvedených dôvodov stále adekvátnym zabezpečovacím opatrením v

tomto štádiu trestného stíhania - po podaní obžaloby a pred konaním hlavného pojednávania. Krajský súd, keďže si plne osvojil skutkové a právne závery okresného súdu, nepovažoval sťažnostné námietky obvineného za dôvodné a v podrobnostiach preto len poukazuje na podrobné, vecne správne a presvedčivé odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako súd druhého stupňa rozhodujúc zároveň jednak o návrhu obvineného na nahradenie jeho väzby písomným sľubom, v ktorom uviedol, že povedie riadny život, nedopustí sa žiadnej trestnej činnosti, bude si riadne plniť povinnosti a dodrží obmedzenia uložené mu súdom a jednak o jeho návrhu na náhradu väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktoré predniesol v rámci odôvodnenia svojej sťažnosti, tieto návrhy obvineného neprijal. Spôsob spáchania stíhaného prečinu, z ktorého je dôvodne podozrivý, spolu s konkrétnymi skutočnosťami opodstatňujúcimi u obvineného obavu zo správania sa spôsobom predpokladaným v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dostatočne odôvodňujú záver, že ani obvineným navrhnutý písomný sľub i dohľad probačného a mediačného úradníka nemožno - vzhľadom na okolnosti negatívne charakterizujúce osobu obvineného i na povahu prejednávaneho prípadu - považovať za dostatočné a že väzba obvineného G. H. v tomto štádiu trestného stíhania je adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd nepovažoval sťažnosť obvineného G. H. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol a o návrhoch obvineného na nahradenie väzby písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka rozhodol v súlade s ustanovením § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.